

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยอาศัยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช 2534 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 แบ่งการบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วนคือ 1) การบริหารราชการส่วนกลาง 2) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และ 3) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ให้ความสำคัญกับการบริหารส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 281 ภายใต้อำนาจมาตรา 1 รัฐต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาในพื้นที่ มาตรา 283 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจโดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การดำเนินงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนร่วมด้วย (สถาบันพระปกเกล้า, 2552 : 237 – 239)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น และในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมาตรา 67 ภายใต้อำนาจแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 6)

ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงรักษาศิลปประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และ 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรร งบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (มาตรา 67 แห่ง พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546)

ในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นสิ่งสำคัญ และต้องเป็น ไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพเป็นการประเมินความสำเร็จของผู้นำท้องถิ่น และสะท้อนความเป็นอยู่ของชุมชนได้เป็นอย่างดี แต่ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งมีความพร้อมและมีข้อจำกัดที่แตกต่างกัน ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลจึงยังมีปัญหา เกิดขึ้นในการดำเนินงานอยู่ เกี่ยวกับปัญหาแนวโน้มขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการ บริหารงานเพื่อจัดทำบริการสาธารณะให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ก็ยังมีปัญหาอยู่ โดยปัญหาที่สำคัญคือ การมีขนาดเล็ก ทั้ง ในแง่ของรายได้ น้อยและบุคลากรก็น้อย รวมถึงปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบล การที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ น้อยทำให้ไม่สามารถ จัดทำบริการสาธารณะให้กับประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลไม่อาจสนองตอบต่อการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ได้ และส่งผลต่อเนื่องไปถึงศรัทธาของประชาชนที่มีต่อการดำรงอยู่ขององค์การบริหารส่วนตำบล แม้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 จะ ได้ กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้อย่างมาก แต่ด้วยปัญหาด้านการ พึ่งตนเองด้านการคลัง จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไม่อาจดำเนินกิจกรรมตามอำนาจ หน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ได้

นอกจากจะมีปัญหาเรื่องของรายได้แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลยังประสบปัญหา ทางด้านบุคลากร โดยที่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล คือสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลและคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีความรู้ทางด้านกฎหมาย และ ความรู้ทางการบริหารจัดการองค์กร ทำให้การปฏิบัติหน้าที่และการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลประสบปัญหา คือ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และ ไม่มี หลักเกณฑ์ที่แน่นอน และในส่วนของพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ก็มีประสบ ปัญหา คือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากขาดความรู้ความสามารถ ทางด้านการปฏิบัติงาน คนที่มีความรู้ความสามารถส่วนใหญ่ก็ไม่ต้องการที่จะเป็นพนักงาน

ขององค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากระบบการบริหารบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่ทัดเทียมกับส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง และบริษัทเอกชนทั่วไป การที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดึงคนที่มีความสามารถเข้ามาร่วมงานได้ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลขาดพนักงานที่มีความรู้และความสามารถ และพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วนก็มีทัศนคติที่ไม่ตรงกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้การทำงานไม่สอดคล้องกันหรือไม่สามารถประสานงานกันได้ดี ในด้านของปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประชาชนทั่วไปยังไม่เข้าใจโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งส่งผลถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในการควบคุม ตรวจสอบ ติดตามการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำให้เกิดความคาดหวังที่ไม่ถูกต้องว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีหน้าที่เช่นเดียวกับส่วนราชการ จึงมีข้อเรียกร้องให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการต่างๆ เช่นเดียวกันกับส่วนราชการ โดยไม่เข้าใจว่าข้อเรียกร้องนั้นอยู่นอกเหนืออำนาจ หน้าที่และศักยภาพด้านการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อข้อเรียกร้องจำนวนมากของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการตอบสนอง ก็นำมาซึ่งการเสื่อมศรัทธาของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล (โกวิทย์ พวงงาม, 2544 : 187)

องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม มีทั้งหมด 15 แห่งได้มีปัญหาการดำเนินงานเกิดขึ้นหลายประการ เช่น การไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย เกิดการร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะผู้บริหาร การก่อสร้างถนนไม่ได้มาตรฐาน การฮั้วประมูลงานใน อบต. การรับสินบนในการสอบแข่งขันบรรจุและแต่งตั้งการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอวาปีปทุม)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานส่วนตำบลในเขตอำเภอวาปีปทุม จึงมีความสนใจทำการวิจัยปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่จำแนกตาม ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และ อบต.ที่สังกัด
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคามตามความคิดเห็นของบุคลากร ที่จำแนกตาม ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และ อบต.ที่สังกัด มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้
 - 1.1 ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่จำแนกตาม
 - 1.1.1 ตำแหน่ง
 - 1.1.2 ระดับการศึกษา
 - 1.1.3 อบต. ที่สังกัด
 - 1.2 ตัวแปรตาม คือ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ในมาตรา 67 แห่ง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 จำนวน 9 ข้อ

1.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

1.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ทางน้ำ และที่สาธารณะรวมทั้ง กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

1.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

1.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

1.2.7 คุ้มครอง ดูแล และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอัน ดีของท้องถิ่น

1.2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (เนื่องจาก ข้อ 9. เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามเหตุผล ความจำเป็นไม่ใช่เป็นหน้าที่ที่ต้องทำเป็นประจำของ อบต.จึงไม่นำมาเป็นตัวแปร)

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปี ปทุม จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่

2.1.1. คณะผู้บริหาร

2.1.2 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2.1.3 พนักงานส่วนตำบล

จำนวน 805 คน (กลุ่มงานมาตรฐานการดำเนินงานบุคคลท้องถิ่น สำนักส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปี ปทุม จำนวน 268 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970 : 725)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 15 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสง องค์การ บริหารส่วนตำบลเสื่อไก่อ องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา องค์การบริหารส่วนตำบลนาข่า องค์การบริหารส่วนตำบลแคน องค์การบริหารส่วนตำบลขาม ป้อม องค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหวาย องค์การบริหาร

ส่วนตำบลหนองไฮ องค์การบริหารส่วนตำบลประชาพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลโลกสี
ทองกลาง องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสน องค์การ
บริหารส่วนตำบลหนองพุ่ม

4. ขอบเขตระยะเวลา

เริ่มทำการวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 เดือน สิงหาคม ถึงวันที่ 30 เดือน กันยายน
พ.ศ. 2556 รวมระยะเวลา 2 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการดำเนินงาน หมายถึง ข้อขัดข้องที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ด้าน
ได้แก่
2. ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง องค์การบริหารส่วน
ตำบลดำเนิน การวางแผนก่อสร้างถนน คสล. ได้ตามมาตรฐาน การก่อสร้างถนนลูกรังให้มี
สภาพใช้งานได้ดี การซ่อมแซมคูแลกรักษาถนนให้ใช้การ ได้ดีอย่างสม่ำเสมอ การสำรวจจัดทำ
ทะเบียนประวัติถนนเป็นประจำทุกปี การติดตามประเมินการใช้ถนนอย่างต่อเนื่อง (ภายใน
บังคับแห่งกฎหมาย มาตรา 67 (1) องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่จัดให้มีและบำรุงรักษา
ทางน้ำและทางบก แต่เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอวาปีปทุม ไม่มีทางน้ำซึ่ง
ในที่นี้หมายถึง แม่น้ำ ถ้าคลองขนาดใหญ่ที่ใช้สัญจร ไปมาเป็นประจำ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาการ
ดำเนินงานทางบก)
3. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้ง
กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนิน การจัดให้มีการทำ
ความสะอาดถนนเป็นประจำ การรณรงค์เพื่อรักษาความสะอาดของถนนที่สาธารณะอย่าง
สม่ำเสมอ การจัดให้มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยประจำหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน การจัดให้มีการ
จัดเก็บขยะมูลฝอยในเขต อบต.อย่างทั่วถึง การจัดให้มีการบำรุงขวัญกำลังใจแก่ชุมชนในการ
รักษาความสะอาด
4. ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล
ดำเนิน การค้นหาปัญหาและสาเหตุของการเกิด โรคติดต่อ การจัดอบรมให้ความรู้เพื่อป้องกัน
โรคและระงับ โรคติดต่อ การเลือกแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาการเกิด โรคและระงับ โรคติดต่อ

การให้ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันโรคติดต่อ การให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขกระจายอย่างทั่วถึง

5. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนิน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันเหตุเพลิงไหม้ตามหมู่บ้าน การอำนวยความสะดวกและรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน การจัดให้การช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบเหตุที่เกิดขึ้น ได้อย่างทันการณ์ การจัดให้มีศูนย์รับแจ้งเหตุและประสานงานช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย การอบรมให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันสาธารณภัยต่าง ๆ

6. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนิน การจัดให้มีอาคาร สถานที่สำหรับจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำชุมชนอย่างเหมาะสม การให้การสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนแก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในในสังกัดอย่างเหมาะสม การให้การสนับสนุนทุนการศึกษาแก่โรงเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ การจัดกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การจัดกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ด้านการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนิน การจัดกิจกรรมให้กับกลุ่มสตรีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้สูงอายุได้ช่วยเหลือสังคม การสงเคราะห์เด็ก เยาวชน ในการได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง การสงเคราะห์ที่อยู่อาศัยให้ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง การจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญให้สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

8. ด้านการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนิน การจัดกิจกรรมรณรงค์ปลูกต้นไม้เป็นประจำทุกปี การวางแผนเพื่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การร่วมมือหาแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาสภาพป่าเสื่อมโทรม การจัดให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

9. ด้านการรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนิน การจัดกิจกรรมสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนจากรุ่นสู่รุ่น การจัดประเพณีท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี การจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การจัดตั้งกลุ่มผลิตภัณฑ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) การจัดกิจกรรมอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม โบราณ

10. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

11. อบต.ที่สังกัด หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 15 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสง องค์การบริหารส่วนตำบลเสือโก้ก องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ องค์การบริหารส่วนตำบลงัวบา องค์การบริหารส่วนตำบลนาข่า องค์การบริหารส่วนตำบลแคน องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม องค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหวาย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ องค์การบริหารส่วนตำบลประชาพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสีทองกลาง องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองทุ่ม

12. ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่ง คณะผู้บริหาร ตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตำแหน่ง พนักงานส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

13. บุคลากร หมายถึง คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล

14. คณะผู้บริหาร หมายถึง นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

15. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

16. พนักงานส่วนตำบล หมายถึง พนักงานส่วนตำบล ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

17. ระดับการศึกษา หมายถึง ประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีขึ้นไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อเสนอที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการการปรับปรุงและเสริมสร้างระบบ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอวาปีปทุมจังหวัดมหาสารคาม ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY